

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupen JUDr. Michalem Hráským, advokátem
sídlem Ostrovského 911/30, 150 00 Praha 5

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2023, č. j.: X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2023, č. j.: X (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2023, č. j.: X, podle kterého žalobci ve smyslu § 61a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), namísto invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně náleží ode dne X starobní důchod ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že prvostupňové i napadené rozhodnutí pokládá za nesprávná a nezákonná, neboť výše výměry důchodu neodpovídá délce odpracované doby a vyměřovacím základům. Žalobce se stal občanem České republiky a v Bulharsku již starobní důchod pobírá ve výši vycházející z délky doby, kterou v mládí odpracoval. Dále namítl, že zatímco v prvostupňovém rozhodnutí figuruje jméno X, v napadeném rozhodnutí se uvádí X. Ačkoli jde o stejnou osobu, mohlo mít odlišné jméno vyplývající z přepisu osobních dokladů vliv na posouzení délky zaměstnání potřebné ke stanovení výše důchodu. Nenamítá změnu invalidního důchodu na starobní, nýbrž způsob výpočtu výše starobního důchodu, a za tím účelem hodlá předložit rozhodnutí bulharského sociálního orgánu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že když žalobce dne X dosáhl věku 65 let, zanikl mu ve smyslu § 61a zákona o důchodovém pojištění nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a vznikl mu nárok na starobní důchod ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu. Poněvadž prvostupňové rozhodnutí i řízení mu předcházející žalovaná shledala souladnými s právními předpisy, námitky zamítla. Žalobci nic nebrání v podání žádosti o přiznání starobního důchodu dle § 29 zákona o důchodovém pojištění, načež budou posuzovány veškeré doby pojištění získané pro nárok na starobní důchod v České republice i v Bulharsku, včetně vyměřovacích základů. Dávkový spis je veden pod rodným číslem (evidenčním číslem pojištěnce), a to bez ohledu na odlišné jméno vyplývající z přepisu osobních dokladů žalobce či z jiného důvodu. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
4. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. Žalobci byla dne 27. 3. 2019 pod č. j.: X ode dne 22. 4. 2019 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 12. 2018 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 40 %. Výše invalidního důchodu ke dni 22. 4. 2019 činila 2463 Kč měsíčně, z toho základní výměra dosahovala 1392 Kč měsíčně a procentní výměra činila 1071 Kč měsíčně. V návaznosti na zákonné valorizace byla žalobci dne X vyplacena poslední dávka invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně ve výši 3422 Kč, a to pro období ode dne X do dne X.
6. Žalovaná dne 6. 4. 2023 vydala prvoinstanční rozhodnutí, podle něhož žalobci ve smyslu § 61a zákona o důchodovém pojištění namísto invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně náleží ode dne X starobní důchod ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Starobní důchod činí 3422 Kč měsíčně. V odůvodnění žalovaná vysvětlila, že žalobce dosáhl dne X věku 65 let. Tímto dnem mu zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a vznikl nárok na starobní důchod ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu; řízení dle § 61a zákona o důchodovém pojištění se zahajuje z úřední povinnosti.
7. Dne 2. 5. 2023 žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí, doručenému dne 18. 4. 2023, námitky, v nichž nesouhlasil s celkovou dobou pojištění pro účely přiznání starobního důchodu. Podle mezistátní dohody s Bulharskem mělo být přihlédnuto k žalobcově aktivní pracovní činnosti nejenom v České republice, ale v i Bulharsku. Prvostupňové rozhodnutí žalobce označil za nepřezkoumatelné, jelikož z něj nedokáže určit důvody vedoucí k vyměření nízkého důchodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

8. V napadeném rozhodnutí žalovaná potvrdila prvoinstanční rozhodnutí. Žalovaná uvedla, že vzhledem k dosažení věku 65 let žalobci ke dni X zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a vznikl mu nárok na starobní důchod ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu. Žalobcovy námitky byly shledány nedůvodnými.
9. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Podle § 61a odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nárok na invalidní důchod zaniká dnem, kterým jeho poživatel dosáhl věku 65 let; tímto dnem vzniká tomuto poživateli nárok na starobní důchod.
11. Podle § 61a odst. 2 zákona o důchodovém pojištění starobní důchod, na který vznikl nárok podle odstavce 1, náleží ve výši, v jaké náležel dosavadní invalidní důchod. Výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle odstavce 1, se na žádost zvýší ode dne, od něhož starobní důchod podle odstavce 1 náleží, podle § 34a. Žádost o zvýšení starobního důchodu za vychované dítě podle věty druhé se podává nejpozději do 2 let ode dne vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1; nebyla-li tato žádost podána v této lhůtě, zvýšení za vychované dítě nenáleží.
12. Podle § 61a odst. 3 zákona o důchodovém pojištění nárok na starobní důchod podle odstavce 1 nevylučuje nárok na starobní důchod podle § 29 odst. 1, 2 nebo 3.
13. Žalovaná nepochybila, když zamítla námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, které bylo vydáno v souladu se zákonem. Napadené rozhodnutí nevykazuje takové vady, k nimž by soud musel přihlédnout ex offio, jelikož napadené rozhodnutí je srozumitelné a přezkoumatelné, stejně tak i předcházející prvoinstanční rozhodnutí. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí vypořádala s důvodem vedoucím k zániku práva na invalidní důchod a vzniku práva na starobní důchod, když podle názoru soudu správně aplikovala příslušná ustanovení zákona o důchodovém pojištění. Soud se plně ztotožnil s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť odpovídá předmětné zákonné úpravě. Soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení a nezjistil žádné skutečnosti, které by byly způsobilé k jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Soud na rozdíl od žalobce v této věci neshledal pochybení žalované při vydání napadeného rozhodnutí.
14. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodu [11] rozsudku ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Ads 358/2017-53, „Rozhodným pro posouzení věci je § 61a zákona o důchodovém pojištění. Dle tohoto ustanovení: „nárok na invalidní důchod zaniká dnem, kterým jeho poživatel dosáhl věku 65 let; tímto dnem vzniká tomuto poživateli nárok na starobní důchod.“ Druhý odstavec pak stanoví, že: „starobní důchod, na který vznikl nárok podle odstavce 1, náleží ve výši, v jaké náležel dosavadní invalidní důchod.“ Z tohoto ustanovení vyplývá, že v případě přeměny invalidního důchodu na důchod starobní z důvodu dosažení 65 let věku se jedná o formální rozhodnutí, ve kterém nejsou znovu posuzována kritéria pro přiznání invalidního důchodu. Není tedy ani možné, aby žalovaná v rámci tohoto rozhodnutí výši důchodu jakkoli změnila“.
15. Soud shrnuje, že při přeměně invalidního důchodu na starobní z důvodu dosažení věkové hranice 65 let jde o rozhodnutí, při němž se nepočítá se změnou výše důchodových dávek.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Jestliže žalobce pokládá vyměřenou výši starobního důchodu za zcela minimální a nijak nekorespondující počtu odpracovaných let, kdyby se u něj jako u občana Bulharska mělo přihlídnout k dobám pracovní aktivity v České republice a v Bulharsku, potom v režimu rozhodování podle § 61a zákona o důchodovém pojištění nelze k těmto tvrzením přihlídnout a věcně se jimi zabývat. V napadeném rozhodnutí však bylo žalobci vysvětleno, že nárok na starobní důchod podle § 61a odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nevylučuje nárok na starobní důchod podle § 29 odst. 1, 2 nebo 3 téhož zákona. Jakmile by žalobce podal žádost o starobní důchod podle § 29 odst. 1, 2 nebo 3 zákona o důchodovém pojištění, žalovaná bude posuzovat i případné doby pojištění získané v zemi žalobcova původu.

16. Žalobci je nutno přisvědčit, že je v záhlaví napadeného rozhodnutí uvedena nesprávná identifikace účastníka řízení. Podle názoru soudu se však jedná pouze o písařskou chybu, která nevyvolává nezákonnost či dokonce nicotnost napadeného rozhodnutí. Žalobce je totiž jinak dostatečně určen datem narození a místem trvalého bydliště. Současně čísla jednací prvostupňových rozhodnutí i rozhodnutí o námitkách vydávaných žalovanou mají unifikovaný formát, zahrnují-li rodné číslo účastníka řízení. Rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí se nachází početná skupina údajů, jimiž je žalobce bez pochybností určen. Soud zároveň nezjistil, že by předmětná zřejmá nesprávnost ovlivňovala obsah a smysl rozhodnutí. Nadto, jak bylo výše vyloženo, v režimu § 61a odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nepřichází v úvahu vyměřování nových částek důchodových plnění, čímž je vyloučeno, aby se špatný přepis osobních dokladů projevil na délce zaměstnání pro účely výpočtu starobního důchodu.
17. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalované žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.